

[Rimstad.]

Det forekommer os inden for mit parti, at man har støtte både i demokratiet, i det saglige, i det logiske og endelig også i grundloven, når man fremhæver, at alle partier i dette ting jo engang har været små anskuelser med en meget spinkel ideologi, og at spærreregler af den ene og den anden art ville have forsinket væksten af de pågældende ideologier til stor skade for det demokrati, som vi er fælles om at ville bevare og skærme. Af den grund mener vi, at spærreregler skal være så beskedne i deres størrelse og så rigtige i deres udformning, at det resultat, vi her bliver enige om, ikke kommer til at betyde nogen forsinkelse i folkestyrets udvikling, en forsinkelse, som senere under betegnelsen sort reaktion vil blive skudt vor generation i skoene af dem, der kommer efter os.

Med hensyn til udformningen af de nævnte spærreregler vil jeg, inden jeg går over til en nærmere omtale af de foreslåede ændringer til valgloven, sige nogle få ord af mere principiel interesse. Vi mener inden for vort parti, at det er meget uheldigt at have nogen som helst spærreregler, der sættes i relation til det opnåede valgresultat. Vi ønsker derfor, at spærreregler, der forlanger flere stemmer end gennemsnittet af, hvad der medgår til opnåelse af et kredsmandat, skal bortfalde. Det ønsker vi, fordi vort parti gennem flere valg har været genstand for en aldeles usaglig kampagne fra vore særlig gode venner, venstre og de konervative, der med held ved hjælp af 60.000 stemmers spærrereglen ved 2 valg kunne føre deres valgkamp mod os, det nye parti, efter recepten: stem ikke på dem, deres politik er måske meget fornuftig, men det behøver vi slet ikke at diskutere, de kan nemlig ikke forcere den bom, som kravet om de 60.000 stemmer udgør. Vi kaldte denne metode for stemmespildskampagnen, og vi skulle som nævnt igennem 2 valg, før vi fik vælgerne til at indse, at metoden var udemokratisk, netop fordi vi blev afskåret fra at fremlægge vore politiske anskuelser.

Jeg vil altså gerne slå fast, at vi vil ikke gå med til en højere grænse i selve valgresultatet end den, der svarer til det antal stemmer, som et kredsmandat i gennemsnit kan erhverves til. For os må tallet for øvrigt gerne være mindre, f. eks. gen-

nemsnittet af samtlige kreds- og tillægsmandater.

Hvad angår de øvrige ændringer, som er foreslået i de 4 lovforslag, skal jeg gøre nogle bemærkninger om de ændringer, som vi ikke kan tiltræde.

Der er først spørgsmålet om anmeldelse af et parti gennem et eller flere folketingsmedlemmer. Vi deler den anskuelse, der er blevet fremsat af flere af de ærede ordførere, at en sådan anmeldelse i og for sig ikke er særlig gavnlig for demokratiet, netop fordi der kan ske det, som skete ved valget i 1960, at der fandt en adskillelse sted mellem det pågældende folketingsmedlem og den anskuelse, han anmeldte. Det må jo nemlig være sådan, at anmeldelsen af et parti, hvad enten anmeldelsen nu hviler på 10.000 eller 20.000 underskrifter, eller anmeldelsen stammer fra et enkelt folketingsmedlem, skal være en dokumentation for, at anskuelser eksisterer og eksisterer i en vis udbredelse inden for befolkningen. Vi er derfor tilhængere af, at bestemmelsen om, at ét eller flere folketingsmedlemmer kan anmelde et parti til et kommende valg, bør ophæves.

Med hensyn til det antal underskrifter, der forlanges for at anmelde et parti, mener vi, der kan være noget rimeligt i, at man i dag prøver på at ajourføre det tal, som tidligere har været gældende, de 10.000 underskrifter; men vi mener, at kravet om 20.000 underskrifter er helt overdimensioneret. Man har jo kunnet klare sig helt op til 1960-valget med 10.000 underskrifter, og der er vel ikke ud fra andet end partiegoistiske hensyn nogen grund til at forhøje tallet, medmindre man vil forhøje det ud fra den betragtning, at vi har fået nogle flere vælgere dels gennem befolkningens vækst, dels fordi man har nedsat valgretsaldern til de 21 år. Vi vil derfor anse en ajourføring af tallet 10.000 til f. eks. 12.000 for at være helt i orden.

Det har været nævnt, at et tal, der svarede til gennemsnittet af samtlige kreds- og tillægsmandater, et tal på omkring 14.000-15.000 stemmer, ville være det rigtige tal. Vi har imidlertid ikke nogen forståelse for, at der skulle være sammenhæng mellem disse 2 tal, netop ud fra den betragtning, at partianmeldelsen bør være dokumentation for, at der i befolkningen eksisterer en an-